

งานวิจัยส่วนบุคคล
เรื่อง
การนำบัตรเครดิตที่ทำปลอมขึ้นมาไปใช้ทุจริต

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ข้อความเบื้องต้น ปัญหาและความสำคัญของปัญหา

ทำการวิจัยบัตรเครดิตที่มีใช้ในปัจจุบัน ถือได้ว่าเป็นนวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์ของมนุษย์ทำขึ้นมาใช้ เพื่อสนองตอบต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกเรา ซึ่งมีการพัฒนาจากสังคมเกษตรกรรม ซึ่งเป็นสังคมที่มีการติดต่อสัมพันธ์กันในเชิงเดี่ยว ไม่ซับซ้อน ไปสู่สังคมอุตสาหกรรม และมีการติดต่อสัมพันธ์กันในโลกโลกาภิวัตน์ มีสภาพไร้พรมแดนมากขึ้น การดำเนินชีวิตมีการเอาใจเอาเปรียบกัน ทั้งในด้านผลผลิตของสินค้า การซื้อ - ขาย และการให้บริการ มีการแข่งขันกัน และมีปริมาณมากขึ้น ประกอบกับจำนวนพลโลกก็มีจำนวนมากขึ้นเช่นเดียวกัน มนุษย์จึงมีการพัฒนาทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ขึ้นมา เพื่อตอบสนองการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ประชาชนของตนมีงานทำ มีรายได้เพียงพอที่จะอยู่กินอย่างมีความสุขตามมาตรฐานอันควร และจากผลของการพัฒนาการแข่งขันในทุกด้าน ก็นำไปสู่ปัญหาทางสังคม ทั้งทางด้านบวกและลบ ในส่วนด้านลบก็ก่อให้เกิดปัญหาด้านอาชญากรรม และการใช้ “บัตรเครดิต” ก็เป็นส่วนหนึ่งของผลการพัฒนาการ ในด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร ประกอบกับความจำเป็นในการแข่งขันในทางธุรกิจ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการลดต้นทุนในทางธุรกิจ และเศรษฐกิจส่วนรวม จากผลของธุรกิจนี้ ทำให้มีบุคคลบางพวกอาศัยโอกาสของการพัฒนาเปลี่ยนแปลง นำไปสู่การทุจริต ก่ออาชญากรรม โดยอาศัยโอกาสดังกล่าว กระทำการทุจริตเอาใจเอาเปรียบถือ โกง ละเมิดทางทรัพย์สิน

เอาไปเป็นประโยชน์ของตนโดยไม่ชอบ ซึ่งการก่ออาชญากรรมดังกล่าวเพราะเหตุของการพัฒนาดังกล่าวข้างต้น เป็นผลทำให้โลกแคบลง การสื่อสารติดต่อในลักษณะโลกไร้พรมแดน จึงทำให้มีการก่ออาชญากรรมทั้งในลักษณะภายในประเทศและการก่ออาชญากรรมระหว่างประเทศ มีการรวมตัวกันเป็นอาชญากรรมข้ามชาติ มีการก่อให้เกิดความเสียหายเป็นจำนวนมาก และมีอิทธิพลต่อสังคมทั้งในด้านการเมืองและเศรษฐกิจในส่วนรวมด้วยการใช้บัตรเครดิตในการทำธุรกรรมในทางธุรกิจมากขึ้น เพื่อความสะดวกสบาย และความปลอดภัย ประกอบเพื่อการแข่งขันและลดต้นทุนในการดำเนินงาน ดังนั้น การนำบัตรเครดิตปลอมที่ทำขึ้นมาแล้วนำไปใช้ หากไม่อาจควบคุมป้องกันและการปราบปรามการกระทำดังกล่าว ย่อมมีผลโดยตรงที่ทำให้การดำเนินธุรกิจขาดความปลอดภัย และขาดความเชื่อถือ และหากการกระทำที่เป็นอาชญากรรมที่ก่อให้เกิดความเสียหายแล้ว กระบวนการยุติธรรมไม่สามารถนำผู้กระทำผิดมาลงโทษได้ ผลกระทบต่อธุรกิจเกี่ยวกับบัตรเครดิตก็ดี ผลกระทบต่อธุรกิจที่เกี่ยวข้องก็ดี ย่อมได้รับผลร้ายดังกล่าวได้ และหากเหตุการณ์การใช้บัตรเครดิตปลอมดังกล่าว ไม่อาจป้องกันควบคุมได้ ธุรกิจการใช้บัตรเครดิตและกิจการที่เกี่ยวข้อง บุคคลที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ผู้ออกบัตรเครดิต ธนาคาร ร้านค้าขายสินค้า - และบริการ และผู้ใช้บัตรเครดิต (ลูกค้า)

จะต้องหยุดหรือระงับการใช้บัตรเครดิต ซึ่งย่อมเป็นผลโดยตรงต่อสถานะเศรษฐกิจในภาครวม ทำให้ยอดขายสินค้าและขายบริการลดลง เพราะกำลังซื้อลดลง ภาคการผลิตสินค้า, ภาคการขายบริการ, การจ้างงาน ตลอดจนรายได้ในรูปภาษีของรัฐ ย่อมลดลง ปัญหาเรื่องการว่างงาน และงบประมาณของรัฐ ย่อมไม่เพียงพอ จะนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศได้ สภาพปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจ จะเกิดขึ้นได้ เป็นปัญหาที่วนกลับขึ้นมาอีก

ดังนั้น ความจำเป็นในการควบคุมป้องกันอาชญากรรมที่เกิดจากการใช้บัตรเครดิตปลอมที่ทำขึ้นมา นั้น จำต้องให้ความสำคัญในการศึกษาสภาพของปัญหา ตลอดจนการป้องกันปราบปรามการทุจริตจากการใช้บัตรเครดิตที่ทำปลอมขึ้นมา เพื่อส่งเสริมความเชื่อถือในระบบบัตรเครดิตด้วย

1.2 วัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเพื่อตอบปัญหาในการบังคับใช้

กฎหมายของประเทศไทย ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของการนำบัตรเครดิตปลอมที่ทำขึ้นมาและนำไปใช้ทุจริต ที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อธุรกิจบัตรเครดิต และต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องในธุรกิจบัตรเครดิต

1.3 วิธีการวิจัย

เป็นการวิจัย โดยการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ บทความ ตำราทางวิชาการ กรณีตัวอย่างของคดี และกฎหมายสารบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับบัตรเครดิต แล้วจึงทำการวิเคราะห์ปัญหาและจัดทำข้อสรุป

1.4 ประโยชน์ที่จะได้รับ

ผลของวิจัยครั้งนี้ จะช่วยทำให้เกิดความเข้าใจในลักษณะรูปแบบของการใช้บัตรเครดิต การทำบัตรเครดิตปลอม เพื่อตอบปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อป้องกันปราบปรามการทุจริตจากการใช้บัตรเครดิตปลอม และจะทำให้ระบบการใช้บัตรเครดิต มีความน่าเชื่อถือและปลอดภัยจากความเสียหาย และจะทำให้พัฒนาความมั่นคงในระบบเศรษฐกิจในส่วนรวมด้วย

บทที่ 2

2.1 ประวัติความเป็นมาของ “บัตรเครดิต”¹

ในยุคเริ่มแรกของสังคมมนุษย์นั้น ยังเป็นยุคสังคมเกษตรกรรม เป็นสังคมที่มีการติดต่อสัมพันธ์กันในวงจำกัด ผู้คนในสังคมได้เป็นที่รู้จักกัน มีความรู้และรับรู้ถึงสภาพฐานะทางสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจ บ้านใดมีความมั่นคงและร่ำรวย เป็นผู้ที่ได้รับการเชื่อถือในวงสังคมของผู้คนในสังคมเดียวกัน การซื้อขายติดต่อกันก็เป็นไปอย่างง่าย ๆ เป็นการแลกเปลี่ยน (Barter) ตลอดจนมีการซื้อขายด้วยเงินตรา ซึ่งก็มีรัฐบาลเป็นผู้ประกันความเชื่อถือและความมั่นคง

ประเทศที่คิดค้นและนำบัตรเครดิตมาใช้เป็นประเทศแรก คือ ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ.1914 (พ.ศ.2457) โดยบริษัท เยอเนอร์ลิปโตรเลียม คอร์ปอเรชั่น ออฟแคลิฟอร์เนีย (ปัจจุบันคือ บริษัท โมบิลออยส์ จำกัด) ได้ออกบัตรเครดิตชนิดหนึ่งแก่พนักงานของบริษัทและลูกค้าของตน บางรายที่ได้รับเลือกสรรแล้ว ให้ใช้บัตรดังกล่าวแทนเงินสดได้ โดยสามารถนำไปใช้ชำระค่าน้ำมันเชื้อเพลิง แต่ใช้ได้เฉพาะในกลุ่มของตนเองเท่านั้น นำไปใช้กับบุคคลอื่นไม่ได้ และบัตรเครดิตฉบับแรกนี้ มีลักษณะเป็นเหรียญโลหะ

ต่อมา ในปี ค.ศ. 1920 บริษัท ที่จำหน่ายน้ำมัน ก็ได้ออกบัตรในทำนองนี้ให้แก่ลูกค้าเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก และต่อมา ได้รับความนิยมนมากขึ้น ก็มีการขยายตัวของการออกบัตรเครดิต ไปใช้ซื้อสินค้าและบริการในสินค้าอื่น ๆ มากขึ้น

¹ หนังสือ โกงสะบัด โกงสะบัด โดย พ.ต.ท.สุรเชษฐ ชีรวินิจ

ISBN 974-86531-2-9

ต่อมา ในปี ค.ศ.1950 (พ.ศ.2493) นายแฟรงค์ แมคนามารา (Frank Mc.Namara) นักธุรกิจชาวนิวยอร์ก ได้รับประทานอาหารเย็นที่ภัตตาคารแห่งหนึ่ง แล้วลืมพกกระเป๋าเงินติดตัวไป จึงไม่มีเงินชำระค่าอาหาร ต้องโทรศัพท์ให้ภรรยานำเงินไปให้ จากเหตุการณ์นี้เอง ทำให้เขาคิดว่าถ้าจะมีบัตรพิเศษใช้แทนเงินได้ เขาจึงนำความคิดนี้ไปหารือกับนาย ราล์ฟ ชไนเดอร์ (Ralph Schneider) ทนายความที่ปรึกษาของเขาว่าวิธีการดังกล่าวจะมีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด และในที่สุด ทั้งสองจึงได้จัดตั้ง บริษัท ไดเนอร์ส คลับ (Diners Club) ออกบัตรเครดิต Diners Club เพื่อใช้ในการซื้อสินค้าและบริการแทนการชำระด้วยเงิน ซึ่งคำว่า Diners นั้นก็มาจากคำว่า Dinner ที่แปลว่า อาหารเย็นนั่นเอง

ต่อมา ได้มีบริษัทเอกชนอีกหลายบริษัท ได้ออกบัตรเครดิต โดยในปี ค.ศ.2501 บริษัท อเมริกันเอ็กซ์เพรส จำกัด ได้ออกบัตรเครดิต อเมริกัน เอ็กซ์เพรส และต่อมาใน พ.ศ.2502 ธนาคาร อเมริกัน จำกัด (Bank of America) ออกบัตรเครดิต ชื่อ Bank Americard ซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น “VISA CARD” และต่อมาปี พ.ศ. 2509 กลุ่ม Inter Bank ในสหรัฐอเมริกา ได้ออกบัตรเครดิตชื่อ MASTER- CHARGE ซึ่งต่อมา เปลี่ยนเป็น “MASTER CARD”²

² ที่มารวบรวมได้ ชมรมธุรกิจบัตรเครดิต ประเทศไทย

ประวัติบัตรเครดิตในประเทศไทย³

สำหรับประเทศไทย เริ่มมีการใช้บัตรเครดิตครั้งแรก เมื่อปี พ.ศ. 2512 (ค.ศ.1969) ผู้ออกบัตรคือ บริษัท บัตรไดเนอรัส คลับ (ประเทศไทย) จำกัด แต่ไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร

ปี พ.ศ.2513 ธนาคารแห่งอเมริกา ได้นำบัตรเครดิตต่างประเทศ ที่เรียกว่า Bank Americard หรือที่รู้จักกันในขณะนี้ว่า “วีซ่า” เข้ามาใช้ในประเทศไทย

ปี พ.ศ.2515 ธนาคารกสิกรไทย จำกัด ได้ร่วมกับธนาคารศรีนคร จำกัด ออกบัตรชื่อ “บัตรเครดิตเอนกประสงค์” ซึ่งถือว่าเป็นบัตรเครดิตบัตรแรกที่เป็นของตน โดยธนาคารของไทยเป็นผู้ออก

ปี พ.ศ.2517 (ค.ศ.1974) ธนาคารกสิกรไทย จำกัด ได้รับสิทธิให้เป็นตัวแทน (Franchisee) ในการออกบัตรมาสเตอร์ การ์ด (Master Card) ซึ่งเป็นบัตรเครดิตต่างประเทศให้เผยแพร่ในประเทศไทย

ในปี พ.ศ.2521 ธนาคารกสิกรไทย จำกัด ได้ออกบัตรเครดิตของตนเอง เรียกชื่อ “บัตรเครดิต ธนาคารกสิกรไทย”

³ หนังสือ โกงสะบัด โกงสะบัด (โกงกันสะบัด คือบัตรเครดิต)

ของ พ.ต.ต.สุรเชษฐ์ ชีวินิจ

ในปี พ.ศ.2522 ธนาคารกสิกรไทย จำกัด ได้เข้าเป็นสมาชิกของ วิชา อินเตอร์เนชั่นแนล (VISA INTERNATIONAL) และเป็นผู้ได้รับสิทธิในการเป็นผู้แทน (FRANCHISEE) ออกบัตรเครดิต วิชา (VISA) ในประเทศไทย

ในปัจจุบันนี้ ธนาคารพาณิชย์ของประเทศไทย ได้รับสิทธิในการเป็นผู้แทนในการออกบัตรวิชา และออกบัตร มาสเตอร์ คาร์ด ทำให้ธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ต่างผลักดันกันออกบัตรเครดิตของตนเอง ซึ่งมีผลให้มีการขยายตัวของ ปริมาณบัตรเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมาก และมีการแข่งขันกันมากขึ้นด้วย

เมื่อความนิยมในบัตรเครดิตเป็นที่แพร่หลายทั่วโลก แน่นอนที่สุด ช่องทางในการทุจริตเกี่ยวกับบัตรเครดิต ก็เริ่ม ขยายตัวตามมา ความจำเป็นที่ต้องมีมาตรการลดปัญหาดังกล่าว จึงต้องมีขึ้น เช่นการเพิ่มแถบแม่เหล็ก (Magnetic Stripe) และภาพ สามมิติ (Hologram) ในอนาคตอาจมีการเปลี่ยนแปลงจากแถบแม่เหล็กไปเป็นใช้แผ่นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (chip) เพื่อป้องกันการ ปลอมแปลง อย่างไรก็ตาม มาตรการดังกล่าว สามารถป้องกันการทุจริตบัตรเครดิตไปได้ระดับหนึ่งเท่านั้น อาชญากรรมทาง เศรษฐกิจ ยังแสวงหาช่องทางในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับบัตรเครดิตได้เสมอ ดังนั้น มาตรการทางกฎหมาย การบังคับใช้ในการ ลงโทษผู้กระทำการทุจริต ตามกฎหมายที่มีใช้อยู่ในปัจจุบัน ก่อนจะมีกฎหมายเกี่ยวกับบัตรเครดิต หรือแก้ไขกฎหมายอาญาเพื่อให้ สอดรับและแก้ปัญหาการทุจริตบัตรเครดิตให้ได้ผลในการป้องกันและปราบปรามในเรื่องการทุจริตเกี่ยวกับบัตรเครดิตได้อย่างมี ประสิทธิภาพต่อไป

2.2 ความหมายของบัตรเครดิต

บัตรเครดิต (Credit Card) ซึ่งเป็นคำที่ประกอบด้วย 2 คำ คือ คำว่า

“บัตร” ความหมายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายความว่า แผ่นเอกสารแสดงสิทธิของผู้ใช้ กับคำว่า “เครดิต” หมายความว่า ชื่อเสียง หรือความเชื่อถือกับความสามารถในการชำระหนี้ของบุคคล หรือสถาบัน เมื่อพิจารณาคำรวม บัตรเครดิต ย่อมมีความหมายว่า เป็นแผ่นเอกสารแสดงสิทธิของบุคคลที่มีความเชื่อถือ ในความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ถือบัตรเครดิต นั้น หรือมีความหมายแสดงว่า บุคคลผู้ถือบัตรเครดิตมีความเชื่อถือได้ว่ามีความสามารถในการชำระหนี้ค่าสินค้าหรือบริการที่ ใช้จ่าย

ดังนั้น กรณีที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดจะได้รับความเชื่อถือว่ามีความสามารถในการชำระหนี้ค่าสินค้าหรือบริการนั้น จึงจำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์และสถาบัน (ธนาคาร) เข้ามาเป็นผู้จะต้องพิจารณาออกบัตรเครดิตให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด ว่าสมควรจะ

ได้รับบัตรเครดิตหรือไม่ และมีวงเงินที่จะสามารถในการชำระหนี้ หรือมีวงเงินที่จะได้รับความเชื่อถือว่าจะสามารถในการชำระหนี้ ได้เป็นจำนวนเท่าใด ซึ่งกรณีดังกล่าวเป็นลักษณะธุรกิจบัตรเครดิตที่จะให้สินเชื่อ

อนึ่ง ลักษณะของ “บัตรเครดิต” ดังกล่าวข้างต้นนั้น จะมีลักษณะแตกต่างจากบัตร เอ.ที.เอ็ม. ซึ่งเป็น “บัตรเดบิต” ซึ่งมีความหมายเป็นบัตรที่ไม่มีวงเงินสินเชื่อจากสถาบันการเงินหรือธนาคาร แต่เป็นบัตรที่สามารถนำไปใช้เพื่อเบิกเงินฝากของตนเอง ที่มีฝากอยู่กับธนาคาร โดยผ่านระบบเครื่องเบิกถอนเงินอัตโนมัติ มีระบบการบันทึกรายการเบิกถอนเงินด้วยระบบเครื่องอัตโนมัติ

ลักษณะบัตรเครดิตของบัตรวิซ่า ธนาคารซีทีแบงก์

1. บัตรเครดิต จะเป็นบัตรสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีขนาดความกว้าง 5.5 เซนติเมตร ความยาว 8.5 เซนติเมตร มีความหนา 1 มิลลิเมตร ปรากฏตามตัวอย่าง(ภาพที่ 1)
2. ด้านหน้าบัตรจะมีตัวเลขและตัวอักษร 3 บรรทัด
 - 2.1 บรรทัดแรกจะมีตัวเลข 4 กลุ่ม กลุ่มละ 4 ตัว รวมเป็น 16 ตัว ยกเงินบัตรอเมริกันเอ็กซ์เพรส จะมีตัวเลข 3 กลุ่ม กลุ่มแรก 4 ตัว กลุ่มที่ 2 มี 6 ตัว และกลุ่มที่ 3 มี 5 ตัว รวมเป็น 15 ตัว และบัตรไดเนอร์สคลับ กลุ่มแรกมี 4 ตัว กลุ่ม ที่ 2 มี 6 ตัว และกลุ่มที่ 3 มี 4 ตัว รวม 15 ตัว ซึ่งหมายถึง เลขบัตรเครดิต
 - 2.2 บรรทัดถัดลงมาเป็นตัวเลขที่บอกช่วงเวลาที่สามารถใช้บัตรเครดิตได้ โดยจะมีตัวเลขบอกเดือน ปีที่สามารถใช้บัตรได้ เช่น 10/98 หมายถึงบัตรใช้ได้ตั้งแต่เดือนตุลาคม ค.ศ.1998 และตัวเลขบอกเดือน ปี ที่บัตรหมดอายุ เช่น 10/00 หมายถึง บัตรใช้ได้ถึงเดือน ตุลาคม ค.ศ.2000
 - 2.3 บรรทัดถัดลงมาสุดท้าย เป็นชื่อผู้ถือบัตร ได้พิมพ์เป็นตัวอักษร พิมพ์นูน (Embossing)
 - 2.4 นอกจากนี้ บัตรบางบัตรยังมีแถบเรืองแสง (Hologram) ถ้าเป็นบัตรวิซ่า จะเป็นรูปนกบินปีกจะขยับได้ตามมุมของการดู

3. สำหรับด้านหลังของบัตร
 - 3.1 จะมีแถบแม่เหล็ก (Magnatic stripe) ซึ่งเป็นแถบสีดำคาด อยู่ส่วนบนของบัตรด้านหลังแถบแม่เหล็กจะมีความกว้างประมาณ 1 เซนติเมตร ในแถบแม่เหล็กนี้จะมีการบรรจุข้อมูล (Encoding) ด้วยระบบแม่เหล็ก เป็นข้อมูลประเภทเดียวกับที่พิมพ์นูนด้านหลังบัตรไว้
 - 3.2 ถัดลงมาเป็นแถบลายเซ็นผู้ถือบัตร (Signature Panel) ซึ่งเมื่อผู้เป็นเจ้าของบัตรได้รับบัตรเครดิตแล้ว จะต้องเซ็นชื่อตนเองลงในบัตรดังกล่าวทันที ทั้งนี้เพื่อเป็นมาตรการป้องกันการนำบัตรเครดิตไปใช้ในทางทุจริตได้ทางหนึ่ง บัตร

เครดิต (Credit Card) การที่บุคคลหนึ่งบุคคลใด จะได้บัตรเครดิตมาใช้เป็นเจ้าของ ผู้ถือบัตรนั้น บุคคลดังกล่าวจะต้องเป็นคนที่ ธนาคารหรือสถาบันออกบัตรเครดิตได้ตรวจสอบและมีวามเชื่อถือในความสามารถต่อการชำระหนี้ หรือเรียกว่า มีเครดิตในทาง ธุรกิจและการเงิน บุคคลที่มีเครดิตในทางธุรกิจนี้ ธนาคารหรือสถาบันผู้ออกบัตรเครดิต จะมีมาตรการวิเคราะห์ถึงความสามารถต่อ การชำระหนี้ เมื่อได้ใช้บัตรเครดิตนั้นไปซื้อสินค้าหรือเอาไปใช้บริการ ฐานะทางสังคมหรือกรณีจะต้องมีหลักฐานทรัพย์สินหรือ บุคคลมาเป็นประกันการให้สินเชื่อดังกล่าว ธนาคารหรือสถาบันที่ออกบัตรจึงจะออกบัตรเครดิตให้บุคคลนำไปใช้ได้

2.3 บัตรเครดิตประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ คือ

(1) บัตรเครดิต (Credit Card) เป็นบัตรรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ทำด้วยพลาสติก โดยมีรายละเอียดคือ ชื่อผู้ออก บัตร ชื่อผู้ถือบัตร เดือน ปี ที่สามารถใช้บัตร และเดือน ปี ที่บัตรหมดอายุ หมายเลขบัตร แถบแม่เหล็ก และลายเซ็นผู้ถือบัตร (ภาพที่ 1)

(2) ผู้ออกบัตร (Card Issuer) หมายถึง ธนาคารพาณิชย์ ผู้ถือบัตร หรือสถาบันผู้ออกบัตร

(3) ผู้ถือบัตร (Card Holder) หมายถึง ผู้ถือบัตรเครดิตที่ผู้ออกให้แล้ว มีสิทธินำไปใช้ซื้อสินค้าและบริการได้ โดยผู้ ถือบัตรจะชำระหนี้ให้แก่ธนาคาร ผู้ออกบัตรในภายหลัง

(4) ผู้รับบัตร (Card Recipient) หมายถึง ร้านค้า หรือสถานที่ให้บริการที่มีข้อตกลงกับธนาคารหรือผู้ออกบัตรว่า ยินยอมรับบัตรเครดิตแทนการชำระเงินสดจากผู้ถือบัตรที่เข้าไปซื้อสินค้า หรือบริการ

(5) ธนาคารคู่สัญญา หมายถึง ธนาคารอื่นที่มีใช้ธนาคารผู้ออกบัตร แต่เป็นธนาคารที่ให้สัญญากับผู้ออกบัตรว่า จะ ยินยอมเป็นผู้ชำระเงินให้กับเจ้าของร้านค้า หรือสถานบริการที่นำไปบันทึกการขาย (Sale Slip) มาเรียกเก็บเงินแทนไปก่อน และธนาคารคู่สัญญานี้จะเรียกเก็บเงินจากธนาคาร หรือสถาบันที่เป็นผู้ออกบัตรในภายหลัง

(6) ใบบันทึกการขาย (Sale Slip) หมายถึง หลักฐานที่แสดงการซื้อ-ขาย หรือการใช้บริการในแต่ละครั้งใน เอกสารใบบันทึกการขายนี้จะปรากฏชื่อร้านค้า จำนวน รายการสินค้า รหัสอนุมัติจากธนาคาร (กรณีซื้อสินค้าผ่านเครื่องรูด บัตรแบบชิปแชนป) และลายเซ็นของผู้ถือบัตรเป็นสำคัญ (ภาพที่ 2) หรือใบบันทึกการขาย ผ่านเครื่อง E.D.C. (ภาพที่ 3)

(7) เครื่องรูดบัตรแบบชิปแชนป หมายถึง เครื่องรูดบัตรเครดิต เพื่อบันทึกการขายสินค้าหรือบริการ โดยใบ บันทึกการขายด้วยมือ เพื่อเก็บรายละเอียดในบัตรเครดิตเกี่ยวกับหมายเลขบัตรเครดิต ชื่อผู้ถือบัตร และเดือน ปี ที่บัตรหมดอายุ และ จะปรากฏชื่อร้านที่ขายสินค้าหรือให้บริการด้วย (ภาพที่ 4)

(8) เครื่องรูดบัตรเครดิตแบบอัตโนมัติ (E.D.C.) หมายถึง เครื่องรูดบัตรเครดิตแบบอัตโนมัติโดยใช้บัตรเครดิตที่มี แผ่นแถบแม่เหล็กที่มีข้อมูลของบัตรเครดิตนั้น ๆ ผ่านเครื่องอัตโนมัติ เครื่อง E.D.C. จะทำหน้าที่ตรวจสอบบัตรเครดิตและเมื่อ บัตรเครดิตถูกต้องไม่มีการระงับการใช้ เมื่อร้านผู้รับบัตร บันทึกการขาย หรือบริการพร้อมราคาสินค้าหรือบริการ เครื่อง E.D.C. จะพิมพ์ใบบันทึกการขาย หรือบริการเองโดยอัตโนมัติ ตามข้อมูลที่มีการขายหรือใช้บริการนั้น (ภาพที่ 5)

จากส่วนประกอบต่าง ๆ ดังกล่าวในเรื่องธุรกรรมของการใช้บัตรเครดิต จะสามารถเขียนเป็นแผนภูมิรูปภาพของเส้นทางการติดต่อและการใช้บัตรเครดิต

ผังรูปที่ 6 และรูปที่ 7 ซึ่งเป็นแผนภูมิวงจรบัตรเครดิตวีซ่า และมาสเตอร์ การ์ด ที่ใช้ในต่างประเทศ ตามลำดับ จากแผนภูมิดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การทุจริตในการใช้บัตรเครดิตนั้น โดยปกติส่วนมากจะเกิดขึ้นในช่วงการนำบัตรไปใช้ซื้อสินค้าหรือบริการ แต่ในส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องอาจมีการทุจริตได้เช่นกัน เช่น เกิดจากเจ้าหน้าที่หรือพนักงานของธนาคารผู้ออกบัตรเครดิต หรืออาจจะเกิดจากขั้นตอน ร้านค้า (ผู้รับเงิน) ก็อาจจะเกิดการทุจริตขึ้นได้ โดยเหตุที่ในแต่ละขั้นตอนมีการใช้บัตรเครดิต ในการดำเนินธุรกรรมเช่นกัน และเป็นกรณีที่บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย

จากสภาพปัญหาของการทุจริตเกี่ยวกับการใช้บัตรเครดิต โดยการรวบรวมสถิติของธนาคารผู้ออกบัตรเครดิตของผู้ออกบัตรภายในประเทศไทย ปรากฏค่าความเสียหายจากการทุจริต ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542, 2543 และไตรมาสแรกของ พ.ศ.2544 ปรากฏตามแผนภูมิแสดงสถิติของประเภทบัตรวีซ่าและบัตรมาสเตอร์การ์ด ที่แสดงมูลค่าความเสียหายและเฉลี่ยเป็นร้อยละของค่าความเสียหายที่เกิดจากการทุจริตแต่ละประเภทของการทุจริต ปรากฏตาม ภาพที่ 8 และ 9

ข้อความหมายคำย่อที่ปรากฏตามตารางภาพที่ 8 และ 9

1. LOST (LOST Card) = บัตรเครดิตหาย
2. STOLEN (Stolen Card) = บัตรเครดิตถูกขโมย
3. NRT (Card Not-Recived) = บัตรเครดิตถูกขโมยก่อนถึงเจ้าของบัตร
4. FRAUD APPL (Fraudulent Application) = การปลอมเอกสารในการสมัครเป็นผู้ถือบัตร
5. CUNTERFEIT (Counterfeit Card) = บัตรปลอม
6. FRAVD USE (Mail Order Telephone Order, Internet Fraud) = การทุจริตโดยสั่งซื้อสินค้าทางไปรษณีย์, โทรศัพท์, อินเทอร์เน็ต
7. MISC (Miscellaneous) = การทุจริตประเภทอื่น นอกจากที่กล่าวไว้

จากแผนภูมิการทุจริต สถิติ : ความเสียหาย ในปี พ.ศ. 2543 (ค.ศ.2000) และไตรมาสแรกของ ปีพ.ศ. 2544 (ค.ศ.2001) จะเห็นได้ว่า ค่าความเสียหายที่เกิดจากการใช้บัตรเครดิตปลอม (Conterfeit) (พ.ศ.2544) เมื่อคิดเป็นร้อยละของค่าความเสียหายทั้งหมดโดยคิดคำนวณในปี พ.ศ.2543 (ค.ศ.2000) คิดเป็นร้อยละ 48.39 และในไตรมาสแรกของปี พ.ศ.2544 (ค.ศ.2001) คิดเป็นร้อยละ 67.01 จะเห็นได้ว่าค่าความเสียหายดังกล่าวเป็นจำนวนกึ่งหนึ่งหรือเกินกึ่งหนึ่งของค่าความเสียหายทั้งหมด จึงถือได้ว่าปัญหาการใช้บัตรเครดิตปลอมนี้ เป็นปัญหาสำคัญที่สมควรแก้ไขและป้องกันให้ได้

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ศาลยุติธรรม

บทที่ 3

การทุจริตโดยการนำบัตรเครดิตปลอมขึ้นมาใช้ในการกระทำผิด

บัตรเครดิตปลอม (Counterfeit Card) กรณีการทำและนำ

บัตรเครดิตปลอมมากระทำการทุจริตประเภทนี้มีการดำเนินการมากในแถบทวีป เอเชีย โดยเฉพาะประเทศมาเลเซีย ประเทศฮ่องกง ซึ่งจะมีกลุ่มมิจฉาชีพที่เป็นของชาวจีน ดำเนินการทำบัตรปลอม ออกไปทุจริตทั่วโลก และประเทศไทยก็เป็นประเทศที่เป็นเป้าหมายของผู้กระทำผิดทุจริต เช่นกัน จะเห็นได้จากสถิติจากภาพที่ 8 และ ภาพที่ 9 กรณีมูลค่าความเสียหายกรณีบัตรเครดิตปลอมนั้น จะมีมูลค่าสูงถึงประมาณกึ่งหนึ่งของค่าความเสียหายทั้งหมดของความเสียหายที่เกิดจากการทุจริตทุกประเภท การทุจริตเกี่ยวกับบัตรเครดิตปลอมมีอยู่หลายลักษณะ คือ

1. **บัตรขาว (White Plastic)** วิธีการคือ การนำพลาสติกสีขาวมีขนาดความหนาเท่ากับบัตรเครดิตจริง และมีให้มีขนาดกว้าง-ยาว เท่ากับบัตรเครดิตจริง แล้วนำไปปั๊มข้อมูลบัตรเครดิตจริง ซึ่งส่วนใหญ่ข้อมูลบัตรเครดิตจริงจะสามารถซื้อได้จากพนักงานของร้านค้าหรือโรงแรมที่ทุจริต โดยขายข้อมูลที่ได้จากลูกค้าที่มาซื้อสินค้าหรือมาใช้บริการ แล้วเอาข้อมูลดังกล่าวขายให้แก่แก๊งมิจฉาชีพ ซึ่งข้อมูลนี้ ประกอบด้วยหมายเลขบัตร ชื่อผู้ถือบัตร ลายเซ็นผู้ถือบัตร เมื่อได้ข้อมูลมาแล้วก็จะปั๊มบนลงที่แผ่นพลาสติกที่ตัดเตรียมไว้แล้วนำไปใช้กับร้านค้าที่แก๊งมิจฉาชีพที่ตนติดต่อไว้แล้ว หรือที่เป็นพรรคพวกกัน จากนั้น ก็นำไปบันทึกรายการไปขึ้นเงินกับธนาคาร บัตรพลาสติกขาวนี้จะนำไปใช้กับเครื่องรับบัตรที่แนบชิปแชป เท่านั้น

2. บัตรเครดิตจริงแต่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูล (Allered Card)

เป็นวิธีการหนึ่งของผู้ทุจริต โดยการนำบัตรเครดิตที่แท้จริง ที่หมดอายุหรือถูกอายัดการใช้แล้ว นำมาแก้ไขโดยการแก้ไขข้อมูลบัตรเครดิตใหม่ ซึ่งมีการกระทำอยู่ 2 ลักษณะ คือ

๙. กระทำโดยการแก้ไขเลขบัตรตัวนูนหน้าบัตรใหม่ (Re-Emboss) โดยวิธีการรีดด้วยความร้อนให้ตัวเลขและข้อมูลบัตรที่เป็นตัวนูนบนบัตรเดิมเรียบเสียก่อน แล้วนำข้อมูลหมายเลขบัตรใหม่ที่เตรียมไว้มาปั๊มบนลงไปที่แทน แล้วนำไปใช้

๑๐. กระทำการโดยการแก้ไขข้อมูลในแถบแม่เหล็กใหม่ (Re-Encode Magnatic Strire) ซึ่งจะเป็นการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ เป็นเครื่องลงบรรจุข้อมูลในแถบแม่เหล็ก โดยใช้เครื่อง Endoder Key ลงข้อมูลของบัตรเครดิตใหม่ที่เตรียมไว้แทน แล้วนำออกไปใช้

3. บัตรปลอมประเภทสำเนาข้อมูลในแถบแม่เหล็กจากบัตรจริง

(skimming Card) เป็นบัตรเครดิตปลอมที่ทำขึ้นมาเป็นบัตรปลอมที่มีข้อมูลในแถบแม่เหล็กเหมือนบัตรจริง สามารถรูดผ่านเครื่อง EDC ได้ Skimming Card คือ มีการสำเนาข้อมูลที่มีอยู่ในแถบแม่เหล็กโดยใช้เครื่องมือ Skimming ในการคัดลอกและสำเนาข้อมูลในบัตรเครดิตจริง แล้วเก็บข้อมูลดังกล่าวไว้ เพื่อลงไปถ่ายลงหรือทำสำเนาลงในแถบแม่เหล็กในบัตรเครดิตปลอมที่จัดทำ

ขึ้นใหม่ ซึ่งบัตรเครดิตปลอมที่จัดทำขึ้นใหม่นี้ อาจจะมีอยู่ในหลายรูปแบบ เช่น บัตรเครดิตปลอมทั้งใบ, บัตรขาว หรือบัตรเครดิตจริง แต่มีการแก้ไขข้อมูลในแถบแม่เหล็กดังกล่าวในข้อ 1 และ ข้อ 2

ข้างต้น ลักษณะการทุจริตนี้ มักจะกระทำโดยมีขบวนการเป็นแก๊งมิจาชีพ จะใช้อุปกรณ์ในการเก็บข้อมูลในแถบแม่เหล็กจากบัตรเครดิตที่แท้จริง โดยใช้เครื่องมือ Skimmer คือ เครื่องที่เก็บ คัดลอกสำเนา และถ่ายเทข้อมูลแม่เหล็ก ซึ่งมีหลายขนาด และมีขนาดเล็กด้วย บางเครื่องมีขนาดเพียงเท่าของบุหรี่ ปรากฏตามสำเนาภาพที่ 10 โดยแก๊งทุจริตจะมอบเครื่อง SKIMMER ให้แก่พนักงานเก็บเงินหรือพนักงานบริการของร้านอาหารหรือโรงแรม หรือสถานบริการ ทำบัตรเครดิตของลูกค้าที่มาใช้ซื้อสินค้าหรือบริการรูดผ่านเครื่อง SKIMMER และจากนั้น แก๊งมิจาชีพก็จะนำข้อมูลแม่เหล็กที่เครื่อง SKIMMER เก็บไว้ นำไปถ่ายลงในบัตรปลอมที่จะทุจริตต่อไป และความเสียหายในลักษณะทำปลอมบัตรเครดิตในลักษณะนี้ ปัจจุบันมีมูลค่าสูงมากขึ้น

4. บัตรเครดิตปลอมที่เกิดจากการทำข้อมูลขึ้นมาเอง (Creditmaster and credit Wizard) บัตรปลอมประเภทนี้ ส่วนใหญ่จะมีตัวบัตรเครดิตตัวจริง ลักษณะการทุจริตคือ การนำหมายจากบัตรเครดิตจริงของธนาคารมาเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีโปรแกรมซอฟต์แวร์ ชื่อ Credit Master หรือ Credit Wizard ซึ่งโปรแกรมซอฟต์แวร์นี้ สามารถทำงาน โดยอัตโนมัติ ซึ่งเรียกว่า Generated หมายเลขบัตรเครดิตเพิ่มขึ้นอีกเป็นร้อยใบ บัตรปลอมประเภทนี้จะนำข้อมูลที่สร้างขึ้นมาได้ ไปทำในรูปบัตรปลอมทั้งใบ หรือเอาบัตรเครดิตจริงมาแก้ไขข้อมูลในแถบแม่เหล็ก หรือเอาไปทำบัตรขาว แต่การทุจริตส่วนนี้เกิดขึ้นกับบัตรเครดิตในประเทศสหรัฐอเมริกา และในอนาคตอาจจะนำเข้ามาทำปลอมขึ้นในประเทศไทยได้

จากลักษณะของการทำบัตรเครดิตปลอมขึ้นมาแล้วนำไปทุจริตดังกล่าวข้างต้น โดยรวมแล้วจะมีลักษณะที่แก๊งมิจาชีพทุจริตจะซื้อข้อมูลเกี่ยวกับบัตรเครดิตที่ลูกค้านำไปใช้ แล้วอาศัยโอกาสที่ลูกค้ามอบบัตรเครดิตให้พนักงาน หรือพนักงานเก็บเงินทำการคัดลอกโดยอาจจะจดหมายเลขบัตรและข้อมูล หรือกรณีใช้เครื่องชิปแซป อาจจะรูดใบบันทึกการขายหรือใช้บริการไว้เพื่อเก็บไว้เป็นข้อมูลของบัตร หรือกรณีการเก็บสำเนาข้อมูลโดยใช้เครื่อง skimmer แล้วนำข้อมูลนั้นขาย หรือมอบให้แก๊งมิจาชีพ โดยพนักงานจะได้คำตอบแทนจากการกระทำดังกล่าว ในขั้นตอนการทำงานและการนำไปใช้ พนักงานร้านค้า หรือโรงแรมมักจะไม่มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย ส่วนแก๊งมิจาชีพก็จะไปดำเนินการใช้บัตรปลอมที่สร้างขึ้นมาไปหาประโยชน์ในทางทุจริตต่อไป

การกระทำทางทุจริตในการทำบัตรเครดิตปลอมขึ้นมา แล้วนำไปใช้ทุจริต มีบุคคลและการกระทำของบุคคลเกี่ยวข้องหลายท่าน จึงมีปัญหาค่าที่ต้องพิจารณาว่า ต้องรับผิดชอบในทางอาญาอย่างไรบ้าง

วิธีการทุจริตของบัตรเครดิตปลอมที่สร้างขึ้น มา มีดังนี้

1. กรณีการขายบัตรเครดิตปลอมคือ กรณีบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลใด ทำบัตรเครดิตปลอมขึ้นแล้วก็นำออกขายให้แก่บุคคลหรือแก๊งมิจาชีพ เพื่อเอาไปใช้ซื้อหรือใช้รับบริการ โดยจะได้ประโยชน์จากสินค้าที่ซื้อ หรือรับบริการนั้น บุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นจะได้ประโยชน์จากราคาของบัตรเครดิตปลอมที่ขายไป

2. กรณีผู้ใช้บัตรเครดิตปลอมโดยผู้รับบัตรเครดิตปลอม (ร้านค้าหรือสถานที่ให้บริการ) ไม่ได้รู้เห็นหรือร่วมมือในการใช้บัตรเครดิตปลอม คือ กรณีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีบัตรเครดิตปลอมแล้วนำไปซื้อหรือใช้บริการ โดยกลุ่มบุคคลนั้น

จะได้ประโยชน์จากสินค้าหรือบริการที่ได้รับความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น ผู้รับบัตร, ธนาคารผู้เรียกเก็บเงิน อาจได้รับความเสียหายเพราะไม่อาจเรียกเก็บเงินจากธนาคารผู้ออกบัตรเครดิต หรือผู้ถือบัตรที่แท้จริงได้ โดยผู้ถือบัตรสามารถปฏิเสธการจ่ายเงินค่าสินค้าหรือค่าบริการได้

3. กรณีผู้ใช้บัตรเครดิตปลอมโดยผู้รับบัตร (ร้านค้าหรือผู้ให้บริการ) รู้เห็นและร่วมมือในการใช้บัตรเครดิต กรณีนี้ธนาคารผู้เรียกเก็บเงินจะได้รับความเสียหาย เพราะไม่อาจเรียกเก็บเงินจากธนาคารผู้ออกบัตรเครดิต หรือผู้ถือบัตรเครดิตที่แท้จริงได้ และกรณีนี้มักจะก่อให้เกิดความเสียหายจำนวนมาก และมีลักษณะการทุจริตเป็นแก๊งมีจาชีฟ แล้วนำประโยชน์ที่ได้ไปแบ่งในพวกกลุ่มทุจริต

จากวิธีการทุจริตดังกล่าวนี้ สามารถปรับข้อเท็จจริงเข้าเป็นฐานความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาได้ คือ

ความผิดเกี่ยวกับเอกสารและความเสียหายเกี่ยวกับทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายอาญา คือ

1. หมวด 1 บทนิยาม

มาตรา 1 ในประมวลกฎหมายนี้

(1) “โดยทุจริต” หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

(2).....

.....

(7) “เอกสาร” หมายความว่า กระดาษหรือวัตถุอื่นใด ซึ่งทำให้ปรากฏความหมายด้วยตัวอักษร ตัวเลข พัง หรือ แผนแบบอย่างอื่น จะเป็นโดยวิธีพิมพ์ ถ่ายภาพ หรือวิธีอื่น อันเป็นหลักฐานแห่งความหมายนั้น

.....

(9) “เอกสารสิทธิ” หมายความว่า เอกสารที่เป็นหลักฐานแห่งการก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน หรือ ระงับซึ่งสิทธิ

2. หมวด 2 การใช้กฎหมายอาญา

มาตรา 2 บุคคลจักต้องรับโทษในทางอาญาต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิด และกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้นต้องเป็นโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

.....

3. หมวด 3 ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร

มาตรา 264 ผู้ใดทำเอกสารปลอมขึ้นทั้งฉบับหรือแค่ส่วนหนึ่งส่วนใด เต็มหรือตัดทอนข้อความ หรือแก้ไขด้วยประการใด ๆ ในเอกสารที่แท้จริง หรือประทับตราปลอมหรือลงลายมือชื่อปลอมในเอกสาร โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ ผู้อื่น ประชาชน ถ้าได้กระทำเพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเป็นเอกสารที่แท้จริง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานปลอมเอกสาร ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดกรอกข้อความลงในแผ่นกระดาษหรือวัตถุอื่นใด ซึ่งมีลายมือชื่อของผู้อื่น โดยไม่ได้รับความยินยอม หรือโดยฝ่าฝืนคำสั่ง ของผู้นั้นนั้น ถ้าได้กระทำเพื่อนำเอาเอกสารนั้นไปใช้ในกิจการที่อาจเกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือประชาชน ให้ถือว่าผู้นั้น ปลอมเอกสาร ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา 265 ผู้ใดปลอมเอกสารสิทธิหรือเอกสารราชการ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพัน บาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 268 ผู้ใดใช้หรืออ้างเอกสารอันเกิดจากการกระทำความผิดตามมาตรา 264 มาตรา 265 มาตรา 266 หรือ มาตรา 267 ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น หรือประชาชน ต้องระวางโทษดังที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ

4. หมวด 3 ความผิดฐานฉ้อโกง

มาตรา 341 ผู้ใดโดยทุจริตหลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง และ โดยการหลอกลวงดังกล่าวนี้ ได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม

ทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวางโทษ จำคุก ไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพัน บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 343 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 341 ได้กระทำด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จต่อประชาชน หรือด้วยการ ปกปิดความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งแก่ประชาชน ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้ง จำทั้งปรับ

มาตรา 348 ความผิดในหมวดนี้ นอกจากความผิดตามมาตรา 343 เป็นความผิดอันยอมความได้

ปัญหาในข้อกฎหมาย

1. ปัญหาความผิดเกี่ยวกับบัตรเครดิตปลอมในส่วนเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ควรเป็นความผิดยอมควรถูกลงโทษหรือไม่ ซึ่งจะพิจารณาจากสภาพการบังคับใช้กฎหมาย ทั้งความผิดเกี่ยวกับเอกสารและความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าวข้างต้นแล้วจะเห็นได้ว่าจุดประสงค์ความมุ่งหมายที่แท้จริงคือ การใช้เอกสารสิทธิ (บัตรเครดิตปลอม) เป็นเครื่องมือ มุ่งหมายจะเอาทรัพย์สิน (สินค้าหรือบริการ) จากบุคคลอื่น คือผู้รับบัตรเครดิต หรือธนาคารผู้เรียกเก็บเงินตามใบบันทึกการขาย (Sale slip) ซึ่งความเสียหายในลักษณะทรัพย์สินที่เกิดขึ้นและเมื่อพิจารณาประกอบกับประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341, 348 กำหนดให้เป็นความผิดอันยอมความได้ ทำให้ผลการบังคับใช้กฎหมาย ผู้เสียหายสามารถยอมความกันได้ ระหว่างผู้เสียหาย (ผู้รับบัตร, ธนาคาร

ผู้เรียกเก็บ) กับผู้ต้องหา (ผู้ทุจริตใช้บัตรเครดิตปลอม) และการที่คู่กรณีสามารถตกลงยอมความกันได้ มีผลให้ความผิดเกี่ยวกับความผิดฐานฉ้อโกงทรัพย์สินระดับตามเงื่อนไขตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 บัญญัติไว้ว่า คดีอาญายอมระงับคดีความผิดที่ยอมความได้เมื่อผู้เสียหายถอนคำร้องทุกข์ ทำให้การดำเนินคดีอาญาผิดลงโทษผู้กระทำความผิดไม่ได้ตามความผิดที่ได้กระทำความผิดขึ้น ซึ่งหากพิจารณาลักษณะของการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงทรัพย์สินนี้ เป็นผลโดยตรงจากการปลอมบัตรเครดิตและการใช้บัตรเครดิตปลอมเป็นประเด็นสำคัญ หากแต่ผลความเสียหายหรือความประสงค์ในการกระทำในเหตุของการใช้บัตรเครดิตปลอมก็เพื่อประโยชน์ต่อทรัพย์สินที่ใช้บัตรเครดิตปลอมเป็นเครื่องมือและวิธีการใช้หลอกลวง อันเป็นการฉ้อโกง เป็นจุดมุ่งหมายและความต้องการที่แท้จริง ซึ่งการที่กฎหมายในปัจจุบันกำหนดในลักษณะความผิดฐานฉ้อโกงทรัพย์สินเป็นความผิดยอมความได้ จึงมีแนวโน้มที่จะมีการเจรจาตกลงกันระหว่างผู้เสียหายกับผู้ต้องหา ผลทางคดีในความผิดฐานปลอมเอกสารสิทธิและการใช้เอกสารสิทธิปลอม (บัตรเครดิตปลอม) ผู้เสียหายจึงให้ความสำคัญน้อยลง พยานหลักฐานเพื่อจะพิสูจน์ในความผิดเกี่ยวกับการปลอมเอกสารและการใช้เอกสารปลอมจะด้อยประสิทธิภาพลงไป ผลทำให้การป้องกันและปราบปรามความผิดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบัตรเครดิตปลอมขาดประสิทธิภาพ ซึ่งกรณีนี้ควรจะมีความหมายกำหนดสิ่งที่ยกเว้นโทษจะคุ้มครองคือ ระบบเศรษฐกิจ ธุรกิจในส่วนเกี่ยวกับการใช้บัตรเครดิตปลอม ซึ่งกรณีการมีกฎหมายออกมาใช้บังคับ ประสงค์จะคุ้มครองระบบการใช้บัตรเครดิต อันเป็นสิ่งวัตถุประสงค์ที่กฎหมายต้องให้ความ

คุ้มครอง เมื่อมีการใช้บัตรเครดิตปลอมแล้ว ได้ไปซึ่งทรัพย์สินไป ความเสียหายมิได้เกิดความเสียหายอยู่เฉพาะในวงจำกัดของธนาคารผู้เสียหายเท่านั้น

กฎหมายในปัจจุบันที่ใช้บังคับนั้นกำหนดมุมมองว่าเป็นความผิดต่อส่วนตัว สามารถยอมความได้ แต่ตามสภาพปัญหา ผู้วิจัยมีความเห็นว่าความเสียหายที่เกิดขึ้น เป็นความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจในภาพรวม ทำให้เกิดความเสียหาย ขาดความเชื่อถือในธุรกิจเกี่ยวกับบัตรเครดิต ไม่ว่าในด้านผู้ประกอบการ และผู้ใช้บริการ ตลอดจนโลกที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น คุณธรรมที่กฎหมายพึงจะคุ้มครองคือ ระบบของธุรกิจเกี่ยวกับบัตรเครดิต ดังนั้น ควรต้องมีกฎหมายจำพวกความผิดที่กฎหมายกำหนดถึงการกระทำเป็นความผิดอาญา เป็นกฎหมายในแง่กฎหมายเทคนิค* ที่ต้องมีกฎหมายออกมาให้ทันต่อการพัฒนาของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มิฉะนั้น จะนำกฎหมายอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับในทางอาญา ในบางกรณีทำให้เป็นช่องว่างให้ผู้กระทำความผิด หลุดพ้นจากการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหาย และเป็นกระทำโดยทุจริตในการแสวงหาประโยชน์ได้ และเพื่อให้เป็นการ

คุ้มครองระบบธุรกิจเกี่ยวกับบัตรเครดิตให้มี ประสิทธิภาพและให้มีความเชื่อถือและความมั่นคง ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ความผิดใน ส่วนคดีอาญาที่เกี่ยวกับบัตรเครดิตปลอมแล้วได้ทรัพย์สินไปโดยการหลอกลวง ใช้บัตรเครดิตปลอม น่าจะถือเป็นความผิดต่อ แผ่นดินเพราะต้องให้ความคุ้มครองต่อระบบธุรกิจบัตรเครดิต ผลทำให้ผู้เสียหายไม่อาจถอนคำร้องทุกข์ได้

* ทฤษฎีกฎหมายสามชั้น อันได้แก่

1. กฎหมายชาวบ้าน
2. กฎหมายของนักกฎหมาย
3. กฎหมายเทคนิค

(2) ความหมายของคำว่า “เอกสารสิทธิ” ของบัตรเครดิตปลอมที่เป็นบัตรเครดิตที่มีเพียงการสำเนาข้อมูลใน แถบแม่เหล็กจากบัตรเครดิตจริง โดยข้อมูลในแถบแม่เหล็กนี้เป็นข้อมูลของผู้ถือบัตร หมายเลขบัตรตลอดจนวันระยะเวลาการใช้ บัตรเครดิต โดยบัตรเครดิตปลอมที่เป็นบัตรขาว (White Card หรือ White Plastic) โดยไม่มีข้อความหมายที่มองไม่เห็นได้ด้วยตา เปล่า กรณีข้อมูลในแถบแม่เหล็กนั้น มีความหมายเป็น “เอกสารสิทธิ” ตามความหมายในคำนิยามตามประมวลกฎหมายอาญา เพียงไร เพราะหากมีความเห็นว่า แถบแม่เหล็กนั้น มิใช่ความหมายหรือไม่มีความหมายเป็น เอกสารสิทธิ แล้ว ความผิดใน ส่วนเกี่ยวกับเอกสาร ย่อมไม่อาจเกิดขึ้นได้ หากผู้มีบัตรดังกล่าวมิไว้ในครอบครองเท่านั้น โดยให้ความเห็นว่า บัตร (ไวต์การ์ด) เปล่า ๆ ซึ่งยังไม่มีการทำหรือพิมพ์ข้อความใด ๆ ลงในบัตร แม้จะมีการนำข้อมูลของผู้ถือบัตรเครดิตที่แท้จริงมาใส่บันทึกลงใน แถบแม่เหล็กของบัตรของกลาง ก็ไม่ทำให้บัตรดังกล่าวมีความสมบูรณ์เป็นเครดิต เพราะลักษณะของบัตรของกลางไม่ว่าผู้ใดก็ตามที่พบเห็นจะไม่มีใครหลงเชื่อว่าเป็นบัตรเครดิต ซึ่งเมื่อมีนักกฎหมายมีความเห็นว่า บัตร (ไวต์การ์ด) ที่มีเพียงข้อมูลของผู้ถือ บัตรเครดิตแท้จริง มาใส่บันทึกลงในแถบแม่เหล็กของบัตร เพราะบัตรของกลางไม่ได้ทำขึ้น เพื่อให้บุคคลใดหลงเชื่อว่าเป็นบัตร เครดิตที่แท้จริง จึงไม่เห็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 265 ฐานปลอมเอกสารสิทธิ

คดีในข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นนั้นมีความเห็นของอัยการสูงสุด มีคำสั่งชี้ขาดความเห็นแย้ง ที่ 38/2542 ชี้ขาดความเห็นแย้งความผิดฐานปลอมเอกสาร โดยสรุปความ ว่า ผู้ต้องหาซื้อข้อมูลในแถบแม่เหล็กที่มีผู้ลักลอบบันทึกจากแถบแม่เหล็กของบัตรเครดิตที่แท้จริงแล้ว นำมาบันทึกข้อมูลบนแถบแม่เหล็กบนบัตรไวด์การ์ด ซึ่งเป็นบัตรที่ยังไม่มีการพิมพ์ด้านหน้าบัตรให้ เหมือนบัตรเครดิตของจริงเพื่อหาร้านค้าที่ให้ความร่วมมือในการให้ใช้เครื่องรูดบัตร และตกลงแบ่งผลประโยชน์กัน ด้วยจุดประสงค์ที่จะให้สถาบันผู้ออกบัตรเครดิตหลงเชื่อว่าข้อมูลที่ปลอมบนแถบแม่เหล็กเป็นเอกสารที่แท้จริง ถือได้ว่า การกระทำดังกล่าวเข้าลักษณะการปลอมเอกสารสิทธิแล้ว*

จากกรณีดังกล่าว ทำให้เห็นได้ว่าเป็นกรณีปรับข้อเท็จจริงตามความผิดที่บัญญัติไว้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 265 ซึ่งความเห็นดังกล่าว เป็นคำสั่งชี้ขาดของอัยการสูงสุด ว่าข้อมูลในแถบแม่เหล็กมีความหมายเป็น “เอกสารสิทธิ” ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (7), (9) หลักกฎหมายอาญา คือไม่มีโทษโดยไม่มีกฎหมาย โดยมีลักษณะสำคัญ

1. กฎหมายอาญาต้องชัดเจน
2. ห้ามใช้กฎหมายจารีตประเพณีลงโทษทางอาญาแก่บุคคล
3. ห้ามใช้กฎหมายใกล้เคียงอย่างยิ่งลงโทษทางอาญาแก่บุคคล
4. กฎหมายอาญาไม่มีผลย้อนหลัง

ผู้วิจัยมีความเห็นในกรณีดังกล่าว คือ กรณีผู้ต้องหาได้นำข้อมูลที่ซื้อ

จากข้อมูลในแถบแม่เหล็กจากบัตรที่แท้จริง นำมาบันทึกข้อมูลบนแถบแม่เหล็กบนบัตร ไวด์การ์ด ซึ่งเป็นบัตรที่ยังไม่มีการพิมพ์ด้านหน้าให้เหมือนบัตรเครดิตจริง

นั้น กรณีดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นการทำปลอมเอกสารสิทธิแล้ว โดยเห็นว่า

*อัยการนิเทศ เล่มที่ 6 พ.ศ.2544 ชี้ขาดความเห็นแย้งของอัยการสูงสุด

“แถบแม่เหล็ก” บนไวด์การ์ด ดังกล่าว มีข้อมูลของบัตรเครดิตที่แท้จริง โดยทำขึ้นมาเพื่อให้ธนาคารผู้ออกบัตรเครดิตที่มีข้อมูลหลงเชื่อว่าเป็นแถบแม่เหล็กที่มีข้อมูลที่แท้จริง โดยเห็นว่าเป็นเอกสารสิทธิ์ โดยแถบแม่เหล็กที่บรรจุข้อมูลนั้น เป็นวัตถุอื่นใด ซึ่งได้ทำให้ปรากฏความหมายด้วยตัวอักษร ตัวเลข ผัง หรือ แผนแบบ.....อันเป็นหลักฐานแห่งความหมายนั้น ตามความหมายคำนิยามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (7),(9) แล้ว กรณีการทำปรากฏความหมายอันเป็นหลักฐานแห่งความหมายนั้น คือ เมื่อนำแถบแม่เหล็กที่มีการบันทึกข้อมูลบัตรเครดิตที่สำเนาบันทึกจากบัตรเครดิตที่แท้จริง ก็จะปรากฏความหมายว่า บัตรที่มีการทำขึ้น มีเครดิตสามารถซื้อสินค้าหรือบริการได้ตามระบบของธุรกิจบัตรเครดิตแล้ว เครื่องรับบัตรอัตโนมัติคือ เครื่อง E.D.C. จะบันทึกใบรายการขายเพื่อยืนยันความหมายของแถบแม่เหล็กที่มีข้อมูลของบัตรเครดิตที่แท้จริงตามระบบของธุรกิจของบัตรเครดิต ซึ่งได้มีข้อตกลงไว้แล้ว

นอกจากปัญหาข้อกฎหมายที่ได้กล่าวมาข้างต้น ยังมีปัญหาเรื่องของการมีอุปกรณ์และเครื่องมือในการทำบัตรเครดิตปลอมได้ง่ายเช่น การมีเพียงบัตรเปล่า ๆ (ไวด์การ์ด) ที่มีเพียงแถบแม่เหล็กบันทึกข้อมูลที่ยังไม่มีกรบันทึกข้อมูล, กรณีมีเครื่องสำเนาข้อมูลลงแถบแม่เหล็กบันทึกข้อมูล, กรณีมีเครื่องถ่ายหรือดูดข้อมูลลงบัตรที่มีแถบแม่เหล็กหรือเครื่องแก้ไขข้อมูลบนแถบแม่เหล็กในบัตรเครดิตจริง ซึ่งจะเห็นได้ว่าบุคคลที่มีบัตรเปล่า, เครื่องมือดูดข้อมูลแถบแม่เหล็กบันทึกข้อมูล (SKIMMER) ซึ่งเป็นเครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ บทบัญญัติตามกฎหมายของประเทศไทยยังไม่มีบทบัญญัติเป็นความผิดทางอาญา ซึ่งเป็นช่องว่างที่เปิดโอกาสให้ผู้ทุจริตได้ก่อให้เกิดการกระทำการปลอมบัตรเครดิตขึ้นได้ ซึ่งประเทศไทย เราต้องมีการพัฒนาการทางกฎหมายให้ทันกับการพัฒนาทางเทคโนโลยี เพื่อควบคุมป้องกันและปราบปรามบุคคลผู้ทุจริต

อนึ่ง ปัจจุบันนี้ ทางราชการ (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและส่วนงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง) ได้มีการจัดร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา เพื่อแก้ไขปัญหาของบัตรเครดิต ตลอดจนมีบทบัญญัติถึงการควบคุมการใช้อุปกรณ์หรือเครื่องสำหรับดูดข้อมูลบัตรอีเล็กทรอนิกส์ (Skimmer) ด้วย ซึ่งเมื่อมีบทบัญญัตินี้ดังกล่าวออกมาใช้บังคับน่าจะเป็นการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทางอาญาได้อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคตต่อไป

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ศาลยุติธรรม

บทที่ 4

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

สรุปผลในการวิจัยและเห็นได้ว่า การทำบัตรเครดิตปลอมขึ้นมาแล้วนำไปใช้ในระบบธุรกิจของบัตรเครดิต จะเป็นการผิดทางอาญาเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับการปลอมและการใช้เอกสารสิทธิปลอม และจะเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับทรัพย์สินในข้อหาข้อโกงทรัพย์สิน แต่จากการกระทำดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้กระทำผิดนั้น มีความประสงค์ต่อทรัพย์สิน คือ สินค้าหรือบริการจากการนำบัตรเครดิตปลอมนำออกไปใช้เป็นเครื่องมือเพื่อบรรลุความประสงค์ คือ สินค้าหรือบริการ (ผลประโยชน์) หรืออาจจะเงินที่ได้จากการนำใบบันทึกการขายสินค้าหรือบริการ โดยความจริงอาจจะไม่มีการขาย สินค้า หรือบริการ แต่เป็นการกระทำธุรกรรม การซื้อขายสินค้า หรือบริการที่ไม่มีธุรกรรมที่เกิดขึ้นจริง เพียงแต่กลุ่มบุคคลผู้ร่วมขบวนการกระทำทุจริต นำใบบันทึกการขายแล้วนำไปเรียกเก็บเงินจากธนาคารคู่สัญญา แล้วเอาเงินผลประโยชน์ไปแบ่งกัน แล้วหลบหนีไป

ความเสียหายที่เกิดขึ้น อาจจะเกิดจากบทบัญญัติของกฎหมายยังไม่ได้พัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของธุรกรรม และวิธีการทุจริต หรือจากเกิดระบบธุรกิจซึ่งผู้เสียหายอาจมุ่งหมายให้ได้รับชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นมากกว่าการรักษาระบบของธุรกิจ และความมั่นคงตลอดจนความเชื่อถือในธุรกิจของบัตรเครดิต ซึ่งเป็นช่องทางทำให้อาชญากรรมขยายตัวและไม่เกรงกลัวต่อการบังคับใช้กฎหมาย ทำให้การบังคับใช้กฎหมายขาด ประสิทธิภาพ ส่งผลเสียหายในภาพรวม ทำให้ประชาชนขาดความเชื่อถือต่อกระบวนการยุติธรรม และระบบธุรกิจของบัตรเครดิตได้

ข้อเสนอแนะ จากการพิจารณาการกระทำความคิดที่เกี่ยวกับการบัตรเครดิตปลอม แล้วนำไปใช้ทุจริตนั้น โดยความมุ่งหมายของอาชญา-กรรม ผู้กระทำผิดนั้น มีความประสงค์ต่อสินค้าหรือบริการ ซึ่งหมายถึงประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินมาก หรืออาจหาประโยชน์จากการขายบัตรเครดิตปลอมเท่านั้น ดังนั้น การควบคุม การป้องกัน และปราบปราม คงต้องมีการพัฒนาสิ่งที่กฎหมายประสงค์จะให้ความคุ้มครองให้ชัดเจน กล่าวคือ

1. ในกรณีความคิดในการใช้บัตรเครดิตปลอม เพื่อกระทำการฉ้อ โกงให้ได้ไปซึ่งผลประโยชน์ (สินค้าหรือบริการ) นั้น โดยเหตุที่ความคิดฐานฉ้อ โกงทรัพย์ เป็นความคิดที่ขอมความได้ เมื่อผู้เสียหายโดยเฉพาะธนาคาร ผู้เรียกเก็บเงิน หรือผู้รับบัตรเครดิต (ร้านค้า) หากได้รับชดใช้ความเสียหาย มักมีแนวโน้มที่จะไม่คิดใจดำเนินคดี โดยถอนคำร้องทุกข์ ผลเสียขอมส่งผลให้ รูปคดีเสียหายทั้งระบบ ไม่อาจจะดำเนินคดีถึงต้นตอเกี่ยวกับแก๊งมิจฉาชีพ ของการทำบัตรเครดิตปลอมได้ โดยมีประสิทธิภาพ เพราะผู้เสียหายขาดการให้ความร่วมมือในด้านรูปคดี

2. โดยเหตุการทุจริต โดยการใช้บัตรเครดิตปลอม มีจำนวน มูลค่าความเสียหายโดยประมาณกึ่งหนึ่งของมูลค่าความเสียหายทั้งหมดของการทุจริต ทุกประเภทรวมกัน และจะเห็นได้ว่า ต้นเหตุของการก่อความเสียหายจำนวนมากนั้น เป็นการกระทำเป็นขบวนการ โดยมีร้านค้าหรือร้านให้บริการ (ผู้รับบัตร) เป็นตัวการและเป็นต้นเหตุของการก่อความเสียหายได้โดยง่าย หากร้านค้าให้ความร่วมมือ ดังนั้น ควรต้องมีมาตรการป้องกันและปราบปรามในจุดนี้ โดยการเพิ่มมาตรการและข้อกำหนดให้ร้านค้า (ผู้รับบัตร) มีส่วนรับผิดชอบให้มากขึ้น อันจะมีผลให้ร้านค้าไม่ร่วมมือในการทุจริต และใช้ความระมัดระวังป้องกันการทุจริตด้วย

3. ด้วยเหตุที่ธุรกิจบัตรเครดิต เป็นการพัฒนาของการทำ ธุรกิจรวมในทางเศรษฐกิจ ที่มีขึ้นใหม่มาเพื่อสนองตอบความต้องการของสังคม ดังนั้น เมื่อพฤติกรรมของมนุษย์มีการเปลี่ยนแปลง กฎหมายก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลงหรือเรียกว่ามีชีวิตที่จะต้องให้บัญญัติออกมาเพื่อสังคม ด้วย และในกรณีนี้ ควรต้องมีการให้ความรู้และเพิ่มทักษะแก่เจ้าหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายใน กระบวนการยุติให้รู้เท่าทันกัน ในธุรกิจและวิธีการกลไกของอาชญากรรมด้วย

4. สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือต้องสร้างทัศนคติของบุคคล ที่เกี่ยวข้องในธุรกิจบัตรเครดิต ตลอดจนเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานความ สุจริตและเป็นธรรม และให้เห็นว่าการทุจริตในส่วนธุรกิจบัตรเครดิตมีผลเสียหายต่อเศรษฐกิจส่วนรวม และกิจการบัตรเครดิต และต้องให้ทุกฝ่ายโดยอาชญากรรมมีความเชื่อว่าเมื่อกระทำการทุจริตแล้ว โดย ระบบและกระบวนการยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพ อาชญากรรมไม่มีทางที่รอดพ้นจากการถูกลงโทษ ตามกฎหมายของบ้านเมืองด้วย

บรรณานุกรม

หนังสือและบทความ

พ.ต.ท.สุรเชษฐ ชีวินิจ - โกงสะบัด โกงสะบัดร พิมพ์ครั้งที่ 1 ตุลาคม 2541

พิมพ์ที่ บริษัท คอมฟอร์ม จำกัด

พ.ต.ท.สุรเชษฐ ชีวินิจ - กฎหมายบัตรเครดิต เอกสารวิชาการ
โรงเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ.2544

อัยการนิเทศ - หนังสือราชการของสำนักงานอัยการสูงสุด
เล่มที่ 63 พ.ศ.2544

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์